

Enhver, der vil søge til Regnskabet, for at gjøre sig et Begreb om, hvorledes Udgiften har fittet sig i Forhold til Bevillingen.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan indsee, at denne Ordning netop vilde medføre for Statsrevisionen de Vanskeligheder, som den ærede Rigsdagsmand anførte. Det vil hyppigt være Tilfældet, at Statsrevisionen ikke alene maa see paa selve Finantsloven, men tillige maa tage andre Bevillinger i Betragtning, og det er jo en Selvfølge, at de ville være opførte i vedkommende Regnskab, om end ikke i Regnskabsoversigten, thi det er jo et underordnet Spørgsmaal. I selve Regnskabet maae imidlertid saadanne Summer være opførte paa deres egen Konto, som Udgifter i Henhold til forventet Tillægsbevilling, og den ærede Rigsdagsmand vil i alle Regnskaber finde saadanne Summer, som her ere opførte, opførte særskilt i Henhold til forventet Tillægsbevilling. Naar han derfor tager Regnskabet for sig, vil han see, at det selv udsunder og viser, hvad der henhører til det foregaaende og hvad der henhører til det indeværende Finantsaar. Derimod er der et Punkt, som jeg tilstaaer vistnok maa ansees for mindre heldigt i den Form, hvori det foreligger, men som maa see er noget begrundet deri, at Sagen er kommen til at ligge, saa at sige, imellem tre Minister, nemlig imellem en afgaaende og en tiltrædende Indenrigsminister og mellem min høitagtede Collega, der nu har overtaget den. En Ting, der forekommer mig absolut maa forandres, og som jeg anseer for virkelig at kunne give Anledning til Anke, er den anden Rubrik, nemlig Tilskud ud over de ved Finantsloven for 1860—61 eller 1861—62 bevilgede Beløb; thi der maatte aabenbart være to Rubrikker: en for Tilskud ud over de ved Finantsloven 1860—61 bevilgede Beløb og en for Tilskud ud over de ved Finantsloven 1861—62 bevilgede Beløb; disse Tilskud maatte være bestemt søndrede fra hverandre. Jeg skal, jeg vil ikke sige med Fornøielse, tage Ansvar paa mig, for at den Sammenblanding har fundet Sted; men jeg maa dog tillade mig at gjøre den Bemærkning, at, hvis det var kom-

met til, at jeg endelig skulde have forelagt Sagen, vilde jeg være kommen til en anden Mening i den Henseende; det anseer jeg for afgjort, thi det er aabenbart en Feil, at denne Søndring ikke finder Sted. Jeg anseer den ikke for vanskelig, jeg troer endogsaa, at det gennem Behandlingen i Udvalget vil være overordentlig let at sondre de 2 Poster fra hinanden, og naar det skeer, vil det ligge aldeles klart for Statsrevisionen, hvilke Udgifter der vedrøre Finantsaaret 1860—61, og hvilke der vedrøre 1861—62, og der vil da ikke være nogen Sammenblanding mulig i den Henseende. Jeg troer heller ikke, at dens Arbejde derved vil blive vanskeligerere, end det hidtil har været; thi, idet Statsrevisionen faaer Regnskabet for 1860—61, ville dertil slutte sig som en Tillægsconto de Udgifter, vedkommende det foregaaende Regnskabsaar, der først have fundet Sted det følgende. — Jeg maa tilstaae, at jeg ikke ganske opfatter den historiske Udvikling af disse Forhold paa samme Maade som min høitærede Collega; det staager nemlig for mig, som om hele denne Periode af disse 3 Maaneder fra 1ste April til 30te Juni var den ældre Tingenes Tilstand, hvori Grundloven gjorde et Brud. Jeg mindes saaledes, at Noget af det, som den første constitutionelle Finantsminister gjorde, var, at han udstedte et Circulaire til Amtstuerne om, at de skulde afslutte deres Bøger den 24de eller 27de Marts — jeg erindrer ikke ganske klart Datoen — for at han den 31te Marts kunde have fuldstændig Afslutning; saaledes har jeg idetmindste opfattet det. Der foreligger jo ogsaa fra et tidligere Aars Regnskab det Tilfælde, som vist flere af de ærede Herrer ville erindre, at en Mand, som skulde indbetale en vis Sum i Bømsagift inden den 31te Marts, kom og betalte den den 26de Marts; men som Følge af, at Bøgerne vare afsluttede den 24de, blev han opført i det aflagte Regnskab som Restant for dette Beløb, der ikke var kommet ind i selve Finantsaaret, men var blevet overført paa det følgende Aar, hvilket her gav Anledning til temmelig vidtløftige Forhandlinger. Jeg har, som sagt, for mit Vedkommende det Indtryk, at den første constitutionelle Finantsminister netop gik ud paa, at Afslutningen skulde finde